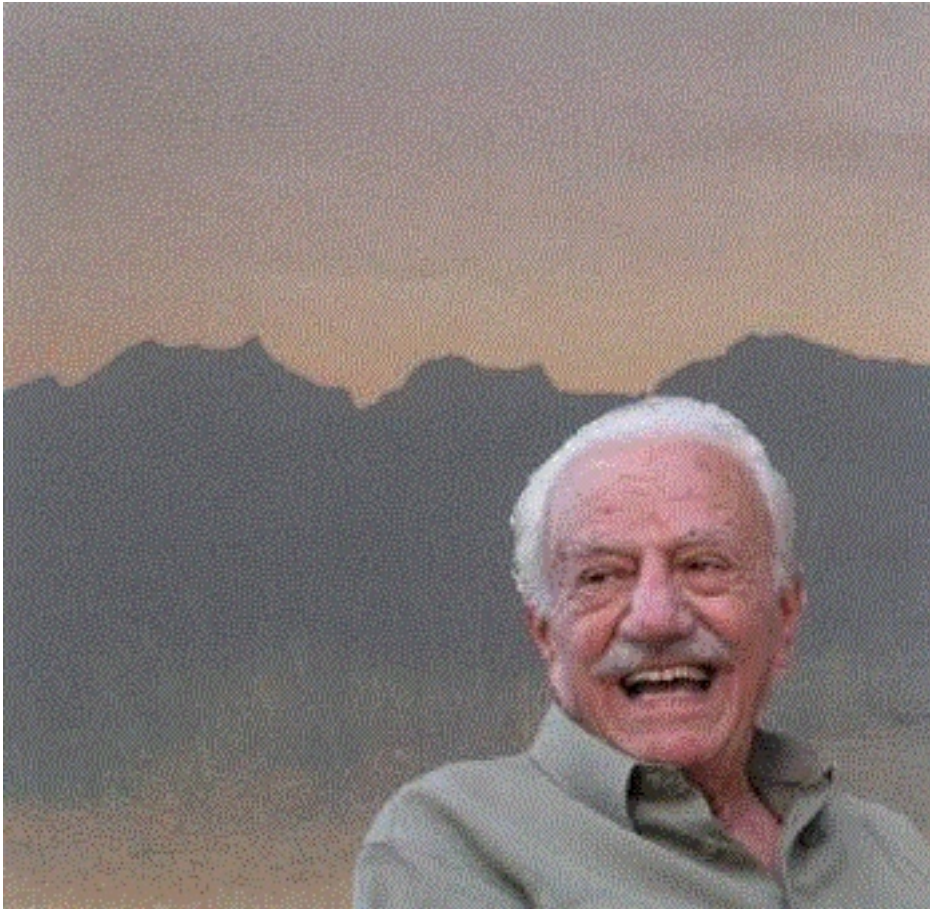

Η ζωή του Χαρίλαου Φλωράκη συνδέθηκε ακατάλυτα και για πάντα με μεγάλες ιστορικές στιγμές του λαϊκού κινήματος και του ΚΚΕ στις οποίες διακρίθηκε για την αποφασιστικότητα του κομμουνιστή, που έχει πλήρη συνείδηση της αποστολής του και της σκληρότητας που χαρακτηρίζει την ταξική πάλη. Είχε βαθύτατη πεποίθηση ότι ο σοσιαλισμός θα έρθει ό,τι και να γίνει, ότι είναι το μέλλον της ανθρωπότητας, γιατί, όπως έλεγε,

«ο καπιταλισμός οξύνει και

δεν μπορεί να λύσει τα λαϊκά προβλήματα».

Συνεπώς σ' αυτή την πεποίθηση βάδισε τα 91 χρόνια του μέχρι την Κυριακή 22 Μάη 2005 που έφυγε από την ζωή όχι όμως **«σαν ένα τραγούδι που τελείωσε».**

Ο Χαρίλαος Φλωράκης γεννήθηκε στις 21 Ιούλη 1914 στο Παλιοζογλώπι Ραχούλας του Δήμου Ιτάμου των θεσσαλικών Αγράφων.

Ήρθε σε επαφή με τις κομμουνιστικές ιδέες από μικρός διαβάζοντας το αλφάβητο του κομμουνισμού. Μόλις 15 χρονών συνδέθηκε με το κομμουνιστικό κίνημα,

Το 1929 όταν ο βενιζελισμός με το αντικομμουνιστικό «ιδιώνυμο» έθεσαν υπό διωγμό τους κομμουνιστές οργανώθηκε στις Ομάδες Πρωτοπόρων μαθητών της ΟΚΝΕ και έγινε γραμματέας της Ομάδας Πρωτοπόρων του γυμνασίου του.

Μόλις τελείωσε το γυμνάσιο, το 1932, φεύγει για την Αθήνα. Την επόμενη χρονιά, το 1933, δίνει εξετάσεις και μπαίνει στην σχολή ΤΤΤ (Ταχυδρομεία - τηλεγραφεία - τηλεφωνεία)

Σαν σπουδαστής ο Χαρίλαος Φλωράκης οργανώνει μαζί με άλλους απεργία των σπουδαστών της σχολής σε ένδειξη αλληλεγγύης στην μεγάλη απεργία των ΤΤΤ.

Μέσα σε αυτόν τον αγώνα οργανώνουν σύλλογο σπουδαστών στον οποίο εκλέγεται

γραμματέας και εκπρόσωπος του στην Ομοσπονδία των εργαζομένων.

Το 1934 προσλαμβάνεται στην ΤΤΤ αλλά μετατίθεται συνεχώς από πόλη σε πόλη λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης. Διατελεί γραμματέας της Εκτελεστικής Επιτροπής της συνδικαλιστικής ομοσπονδίας του κλάδου. Συμμετέχει στη δράση κατά της 4ης Αυγούστου μέσα από τις τάξεις του πανίσχυρου συνδικάτου των ΤΤΤ και το 1940 παίρνει μέρος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο.

Τον Ιούνιο του 1941 γίνεται μέλος του ΚΚΕ και αμέσως παίρνει δραστήρια μέρος στην ανασυγκρότησή του κόμματος κάτω από συνθήκες πλήρους παρανομίας.

Δύο φορές βρέθηκε στα κρατητήρια.

Παίρνει μέρος στην οργάνωση και καθοδήγηση της απεργίας των εργαζομένων στα ΤΤΤ τον Απρίλη του '42, στην πρώτη μεγάλη απεργία υπό κατοχή και μία από τις πρώτες απεργίες στη σκλαβωμένη Ευρώπη.

Προσχωρεί στο ΕΑΜ μία ακριβώς μέρα μετά την ίδρυση του, (27 Σεπτέμβρη 1941) πολεμά τους κατακτητές από τις γραμμές του ΕΛΑΣ, δράση που τον κατοχυρώνει ως «Καπετάν Γιώτη» και αναδεικνύεται λοχαγός και έπειτα ταγματάρχης.

Το Δεκέμβρη του 1944 βρίσκεται με τον ΕΛΑΣ στην περιοχή της Αττικής και παίρνει μέρος στις μάχες με τους Άγγλους. Τον Οκτώβρη του 1945 συλλαμβάνεται. Το Γενάρη του '46 αμνηστεύεται από την κυβέρνηση Σοφούλη και το Δεκέμβρη ανεβαίνει στο βουνό. Πολέμησε το ντόπιο αστικό καθεστώς και τους συμμάχους του Αγγλοαμερικάνους από τις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού.

Ο Χαρίλαος Φλωράκης ηγείται σε δεκάδες μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις και σε μερικές από τις πιο παράτολμες και ηρωικές αποστολές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Όπως η πορεία από την Ευρυτανία στο Γράμμο το 1947, η κατάληψη της Αράχωβας και της Καρδίτσας το 1948 και η κατάληψη του Καρπενησίου το 1949.

Ιστορική θα μείνει η διείσδυση αντιπερισπασμού της 1ης μεραρχίας του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας με διοικητή τον Χαρίλαο Φλωράκη στα μετόπισθεν του αντιπάλου τον Αύγουστο του 1949 που έφτασε μέχρι τον Ίταμο της Καρδίτσας σπέρνοντας σύγχυση στις κυβερνητικές δυνάμεις.

Η επιχείρηση διήρκεσε 43 μέρες και δόθηκαν 39 μάχες.

Για την ηρωική και παράτολμη πολεμική του δράση φτάνει στο βαθμό του υποστράτηγου του ΔΣΕ. Είναι μόλις 35 χρόνων.

Την άνοιξη του 1949 αναδεικνύεται αναπληρωματικό μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και στη συνέχεια τακτικό. Το Σεπτέμβρη περνάει στην ΕΣΣΔ. Το διάστημα 1950 - 1953 σπουδάζει και αποφοιτά αριστούχος από την Ακαδημία Πολέμου, Φρούντζε της Μόσχας.

Το 1954 έρχεται παράνομα στην Ελλάδα και συλλαμβάνεται στις 27 Ιούλη.

Διώκεται φυλακίζεται και εξορίζεται συνολικά 18 χρόνια. Πολλές φορές κάθισε στο εδώλιο του κατηγορουμένου και δικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη.

Από τις πιο γνωστές, η Μεγάλη Δίκη, το Μάιο του 1960 στο στρατοδικείο της Αθήνας.

Σε αυτήν τη δίκη ξαναζωντάνεψε η ατρόμητη στάση κομμουνιστών - κατηγορουμένων προηγούμενων χρόνων. Η σθεναρή υπεράσπιση του ΚΚΕ, της πατριωτικής - διεθνιστικής προσφοράς του και των αρχών του.

Από το 1954 μέχρι το 1966, που αποφυλακίστηκε υπό όρους, ο Χαρίλαος Φλωράκης έμεινε στη φυλακή.

Το 1967 συλλαμβάνεται και πάλι και εξορίζεται στην Γιάρο και στη Λέρο μέχρι την άνοιξη του 1971.

Στις φυλακές και στις εξορίες βρίσκεται από το 1954 και συγκεντρώνει 18 χρόνια.

Τον Ιούνιο του 1972 η 16η Ολομέλεια τον εκλέγει μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ. Το Δεκέμβριο του '72 στη 17η Ολομέλεια της ΚΕ, ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται Α' Γραμματέας της ΚΕ του Κόμματος. Έχει προηγηθεί το 1968 η 12η Ολομέλεια της ΚΕ στην οποία κρίθηκε η ιστορική συνέχεια του ΚΚΕ. Στην 12η Ολομέλεια η πλειοψηφία της ΚΕ μπόρεσε να δει το κομματικό οργανωτικό πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί με τις αποφάσεις του 8ου συνεδρίου για τη διάλυση των οργανώσεων και έδειξε πως διατηρούσε αντανakλαστικά απόκρουσης του «ευρωκομμουνιστικού» αναθεωρητικού και οπορτουνιστικού ρεύματος.

Τον Αύγουστο του 1974, με το Κόμμα ακόμα στην παρανομία, η ΚΕ αποφασίζει να επιβάλει την «ντε φάκτο» νομιμοποίησή του. Κι έτσι, ο Χαρίλαος Φλωράκης, επικεφαλής κλιμακίου, δίνει την πρώτη συνέντευξη στην Κάνιγγος, κοντά ένα μήνα πριν και νομοθετικά το ΚΚΕ βγει από την παρανομία. Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα με τον ίδιο στο τιμόνι της ΚΕ του ΚΚΕ.

Στη ζωή του είδε να καρφισώνουν στο πέτο του: Τα μετάλλια τιμής του ΕΛΑΣ και στρατιωτικής αξίας του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας. Επίσης, το βραβείο Φιλίας των Λαών από τον Πρόεδρο του Ανώτατου Σοβιέτ της ΕΣΣΔ, το βραβείο Καρλ Μαρξ από το Συμβούλιο του Κράτους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και το βραβείο Δημητρόφ από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Βουλγαρίας.

Ιδιαίτερη στιγμή, η απονομή του βραβείου Λένιν το Σεπτέμβριο του 1984 από την Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Σοβιετικής Ένωσης.

«Ό,τι είχα το έδωσα με τη συγκεκριμένη δράση μου»

Στο αποχαιρετιστήριο σημείωμα που έγραψε ο Χαρίλαος Φλωράκης και παρέδωσε σε ανύποπτη στιγμή στην Αλέκα Παπαρήγα αναφέρει:

«Δεν το ονοματίζω τούτο το χαρτί διαθήκη για το λόγο ότι δεν έχω τίποτα να διαθέσω.

Ό,τι βιος είχα το έχω δώσει στο Κόμμα, στο Κόμμα στο ΚΚΕ με τα γνωστά σύμβολά του, τη Μαρξιστική - Λενινιστική ιδεολογία του, το πρόγραμμά του και τις αρχές του.

Πολιτικά δεν έχω επίσης τίποτα να αφήσω. Ό,τι είχα το έδωσα με τη συγκεκριμένη δράση μου. Να αφήσω πολιτικές ορμήνιες δεν το θεωρώ σοβαρό.

Θέλω να επιστρέψω, και να ταφώ στον τόπο που γεννήθηκα στο Παλιοζογλώπι και συγκεκριμένα στον Αηλιά για νάχω αγνάντιο. Ο τάφος να είναι απλός, μόνο να φραχτεί για να μην με ξεχώσουν τα αγρίμια.

Δε θέλω λόγους και στεφάνια. Αυτά να εκφραστούν με βοήθεια στο Κόμμα.

Γεια σας

Χαρίλαος Φλωράκης

Σεπτέμβρης 1994».

Στο πλαίσιο των **εκδηλώσεων για τα 10 χρόνια από το θάνατο του Χαρίλαου Φλωράκη η ΚΕ του ΚΚΕ διοργανώνει εκδήλωση- πολιτικό μνημόσυνο** στον τάφο του

,

στο

Παλιοζογλώπι Καρδίτσας ,

την

Κυριακή 24 Μάη, στις 12 μ.. Θα παρευρεθεί ο ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ ,Δημήτρης Κουτσούμπας.

Για τη μετάβαση στην εκδήλωση οι Τομεακές Οργανώσεις Τρικάλων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ θα δρομολογήσουν λεωφορεία

με αναχώρηση στις 9 το πρωί από την κεντρική πλατεία Τρικάλων
(αρχή οδού Β.Τσιτσάνη-παραποταμιάς)

